

lodsejere stiger som følge af, at ejerne ikke har overblik over, i hvor høj grad deres ejendom er berørt af planlægningen og arealreguleringen i det åbne land, og hvilken betydning det i givet fald har. Desuden opleves det af mange ejere, som om helheden og sammenhængen i den offentlige planlægning og regulering ikke er til stede.

Det bør derfor overvejes at skabe grundlag for en fælles ramme for en overordnet politik, der sigter mod forenkling af reglerne for det åbne lands planlægning og regulering. Rammen bør baseres på et nationalt helhedssyn og bør skabe sammenhæng og overskuelighed i forvaltningen, så de overordnede mål og konsekvenser bliver tydelige for såvel den enkelte landmand som for andre borgere. Det vil give mulighed for en højere grad af overensstemmelse mellem de politiske mål og befolkningens ønsker.

Det er et forslag om forenkling af reglerne på natur- og miljøområdet, vi behandler i dag, men vi er i hvert fald i Dansk Folkeparti meget interesseret i, at også andre områder bliver taget op, så hele regelsættet bliver betydelig mere forståeligt, end det er i dag.

Ebbe Kalnæs (CD):

Det, der kendetegner en del af de forslag, vi behandler her i dag, er, at de er gode til at skabe nogle lidt generelle debatter.

Når der tales om at regelforenkle lovene, har man nogle gange en fornemmelse af, at der bliver brugt mere energi på at sige regelforenkling end på at regelforenkle. Jeg kan i hvert fald huske, at vi har sagt regelforenkling i adskillige sammenhænge og på adskillige ressortområder i mange år, men alle føler vel, at det mere eller mindre går den anden vej. Selv om man har en to meter venlig miljø- og energiminister, som jeg ikke tror er nogen speciel bureaukrat eller kommissær eller noget andet, kommer man nemt til at lande i en situation, hvor man alligevel får ansvar for det, og det hænger selvfølgelig sammen med, at vi har mange ønsker og tilskyndelser. Vi har meget, vi godt vil ændre på og redde i denne verden, men det ender somme tider helt galt. Og når det ender helt galt, er vi jo bundet af forlig og aftaler, som vi skal fægte os igennem, så vi ser ikke så tit nogle, der smider sig ned og siger: Undskyld, nu har vi altså fået lavet noget møg, og det her er løbet os af hænde.

Jeg vil tage et miljøområde, som også hænger sammen med energi. I dette land hænger energi meget sammen med miljøtænkning, og vi har f.eks. afgifter på rumvarme og proces og mange andre ting. Jeg kan tage ud og besøge en dansk virksomhed af en vis størrelse og gå en tur ned ad produktionslinjen og finde 16 målepunkter, hvor venlige kommissærer fra Told og Skat skal gå og måle, hvordan man skal betale sine afgifter. Jeg siger ikke, at det er dybt uretfærdigt og sådan nogle ting, for årsagen til, at det er blevet sådan, er vel i virkeligheden vores stræben efter retfærdighed. Men det er et område, der trænger til regelforenkling på en eller anden facon, for vi er på vej ud i en blindgyde, når det gælder om at lave regler og lave dem så komplicerede og sy dem sammen, som vi gør. Det er jeg ikke i tvivl om.

Forslaget her er en opfordring til, at man netop på det store miljø- og energiområde på et eller andet tidspunkt sætter sig ned og siger: Hvad har vi lavet af håbløse og tåbelige ting her, og hvor kan vi forsøge at sætte noget andet i stedet, som forenkler det en smule? Jeg er godt klar over, at jeg ikke skal skælde nogen ud, for fejlen skyldes ikke planbureaukrater på venstrefløj eller sådan noget. Vi har jo været med til det alle sammen, vi har sat mål for miljøet gang på gang, også i borgerlige regeringer, og nogle af de mål har ikke været særlig gennemtænkte. De har stort set gået på: Tænk på et tal, det skal helst være rigtig stort, og så må vi prøve at få det hele til at hænge sammen.

Jeg gav bare et enkelt eksempel, men jeg kan give snesevis flere på, at tingene er kørt af sporet, og hvor vi efter apotekerens vægt prøver at være retfærdige og måske ender med at blive det modsatte. Vi har grebet ind for at redde miljøet, og det er en god tanke, men vi har grebet ind over for erhvervslivet på den mest rå facon, værre end noget andet kapitalistisk samfund nogen sinde har grebet ind i erhvervslivets konkurrenceevne osv. Der er f.eks. gartnere, som bliver faset ud af markedet, fordi gartneriet ligger et forkert sted, og fordi de ikke må bruge den ene og den anden ordning. Det er folk, som virkelig kommer i vanskeligheder, og hovedårsagen til det er faktisk, at vi har lavet nogle miljøordninger, som egentlig skulle være til gavn for os alle. Men når de bliver komplicerede nok, bliver virkningerne af dem faktisk ret rå, når det kommer til stykket.

Jeg skal opfordre ministeren til her i dag at tage venligt imod forslaget og kigge ned over